

a dokumenty žádal stěžovatel poskytnout v elektronické podobě, a to prostřednictvím datové schránky, případně e-mailem.

Povinný subjekt reagoval na výše uvedenou žádost o informace dopisem č.j. 219/2026 datovaným ke dni 11. 2. 2026 nazvaným „*Oznámení o výši úhrady za poskytnutí informací podle § 17 odst. 3 zákona č. 106/99 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů*“, doručeným stěžovateli dne 13. 2. 2026, a rozhodnutím o částečném odmítnutí v bodech 3. a 5. žádosti datovaným dnem 12. 2. 2026. Povinný subjekt po úhradě nákladů stěžovatelem provedené dne 13. 2. 2026 pak dopisem ze dne 16. 2. 2026 přistoupil k poskytnutí informací ve zbytku žádosti. Rozhodnutí o odmítnutí části žádosti i poskytnuté informace pak byly doručeny stěžovateli společně poštou dne 20. 2. 2026.

Stěžovatel reagoval dne 20. 2. 2026 na vydání rozhodnutí o částečném odmítnutí jeho žádosti podáním odvolání proti předmětnému rozhodnutí, které povinný subjekt zaevidoval dne 23. 2. 2026 pod č.j. 291/2026.

Povinný subjekt odeslal poštou odvolání a s ním související spisový materiál dne 25. 2. 2027 odvolacímu/nadřízenému orgánu. Ten jej obdržel dne 27. 2. 2026. Nadřízený orgán rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti č.j. 219/2026 datované dnem 12. 2. 2026 zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.

Povinný subjekt z uvedeného důvodu přistoupil dne 26. 3. 2026 k odeslání odpovědního dopisu prostřednictvím systému datových schránek, jehož přílohou byla kopie stanoviska HZS Olomouckého kraje.

Stěžovatel následně podal datovou schránkou téhož dne, tj. 26. 3. 2026, u povinného subjektu opravný prostředek (zaevidovaný pod č.j. 463/2026), který nazval „*Odvolání proti rozhodnutí o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb.*“. Nadřízený orgán tento opravný prostředek spolu se spisovým materiálem k němu obdržel prostřednictvím pošty od povinného subjektu dne 8. 4. 2026.

Po důkladném prostudování předloženého spisového materiálu dospěl nadřízený orgán k následujícím zjištěním a závěrům.

Nadřízený orgán se nejprve musel zabývat povahou podaného opravného prostředku v kontextu systematiky zákona o svobodném přístupu k informacím. Zákon o svobodném přístupu k informacím upravuje dva opravné prostředky, které jsou použitelné v různých situacích podle postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti. Prvním z opravných prostředků je odvolání, které se použije v případě, že povinný subjekt přikročí k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně její části. V posuzovaném případě označil stěžovatel své podání jako „*Odvolání proti rozhodnutí o poskytnutí informací*“. Z obsahu tohoto podání je zřejmé, že stěžovatel nesouhlasí s rozsahem a obsahem informací, které mu byly povinným subjektem poskytnuty. Pro tyto procesní situace se používá druhý z opravných prostředků upravených zákonem o svobodném přístupu k informacím, a to stížnost. Ke skutečnosti, že stěžovatelovo podání bylo nesprávně označeno jako odvolání však s přihlédnutím k tomu, že podání se zásadně posuzují podle jejich obsahu a nikoli označení, a rovněž tak ke skutečnosti, že koncepce zákona o svobodném přístupu k informacím je pro veřejnost nepochybně co do rozlišování použitelnosti opravných prostředků velmi náročná, nadřízený orgán tedy při vyřizování stížnosti nepřihlížel a podání vyhodnotil jako **stížnost**.

Nadřízený orgán se dále zabýval otázkou, zda byla stížnost podána řádně a včas dle zákonných požadavků. Podanou stížnost vyhodnotil jako podanou řádně. Ohledně včasnosti pak musí nadřízený orgán konstatovat, že zákon o svobodném přístupu

k informacím odvíjí běh lhůty pro podání stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace v délce 30 dnů od různých skutečností v závislosti na postupu povinného subjektu. Pokud povinný subjekt nepřikročí k aplikaci speciálních postupů (odkaz na zveřejněnou informaci, odložení žádosti, uplatnění požadavku na úhradu nákladů), platí, že lhůta pro podání stížnosti začíná běžet po uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti. Lhůta pro vyřízení žádosti činí 15 dní. V posuzovaném případě obdržel povinný subjekt rozhodnutí nadřízeného orgánu č.j. KUOK 34576/2026, kterým bylo zrušeno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v rozsahu bodů 3. a 5. Žádosti a věc vrácena (samozřejmě v rozsahu zrušeného rozhodnutí) k dalšímu projednání, dne 16. 3. 2026. Téhož dne byl s rozhodnutím seznámen rovněž stěžovatel. Dne 16. 3. 2026 tedy nabylo předmětné rozhodnutí právní moci. Následujícího dne počala běžet patnáctidenní lhůta pro vyřízení žádosti. Lhůta pro vyřízení žádosti tak běžela až do úterý 31. 3. 2026. Teprve den následující, ve středu 1. 4. 2026, počala běžet lhůta pro podání stížnosti. Stížnost stěžovatele doručenou povinnému subjektu dne 26. 3. 2026 odeslal poštou povinný subjekt nadřízenému orgánu dne 7. 4. 2026. Nadřízený orgán při posouzení, zda se nejedná o předčasnou stížnost, kterou by musel dle § 16a odst. 6 písm. d) odmítnout, dospěl k závěru, že vzhledem k okolnostem posuzovaného případu nejde o předčasnou stížnost, ačkoli by se jako předčasná pouze na základě výše uvedených časových údajů jevit mohla. Nadřízený orgán přihlédl při svém hodnocení zejména k dopisu povinného subjektu č. j. 404/2026 ze dne 26. 3. 2026, kterým povinný subjekt reagoval na žádost o informace svojí odpovědí a přiložením kopie požadovaného stanoviska. Rovněž tak přihlédl i ke skutečnosti, že povinný subjekt stížnost předložil nadřízenému orgánu k rozhodnutí. Z postupu povinného subjektu nelze dle názoru nadřízeného orgánu dovodit, že žádost o informace bude povinný subjekt dále nějak vyřizovat; naopak povinný subjekt dal zcela jasně najevo, že se dál žádostí zabývat nebude a očekává rozhodnutí nadřízeného orgánu o stížnosti. Za těchto okolností by odmítnutí stížnosti jako předčasné představovalo nepřijatelný formalistický výklad, který by v konečném důsledku byl více než nevhodný. Nadřízený orgán dospěl proto k závěru, že i přes termíny jednotlivých úkonů učiněných dosud stěžovatelem, je na místě se zabývat samotným obsahem stížnosti a o ní rozhodnout.

Nedílnou součástí posuzování včasnosti podání stížnosti bylo i určení rozsahu napadení postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti. Stěžovatel ve své stížnosti v prvním odstavci jasně a jednoznačně uvedl, že "podává odvolání" proti odpovědi povinného subjektu ze dne 26. 3. 2026. Nadřízený orgán zjistil, že tato odpověď povinného subjektu navázala na rozhodnutí nadřízeného orgánu č.j. KUOK 34576/2026 a plně v souladu s tímto rozhodnutím se zabývala vyřizováním toliko bodů 3. a 5. žádosti o informace. Z uvedených skutečností tak dospěl nadřízený orgán k závěru, že stěžovatel napadá postup povinného subjektu v rozsahu vyřizování bodů 3. a 5. žádosti o informace. Rozsahem napadení je nadřízený orgán vázán a proto je nyní předmětem rozhodnutí pouze postup ohledně vyřizování těchto dvou bodů žádosti.

Pokud jde o vyřízení předmětných bodů stěžovatelovy žádosti ze dne 6. 2. 2026, uvádí nadřízený orgán následující.

V bodě 3. žádosti požadoval stěžovatel, cit.: „*Kopii stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje (HZS) vydaného ke stavbě této komunikace nebo k související výstavbě rodinných domů, pokud jej obec má k dispozici*“. Ze zaslané spisové dokumentace vyplývá, že stěžovatel obdržel od povinného subjektu datovou schránkou k tomuto bodu žádosti závazné stanovisko HZS OK ze dne

4. 6. 2010 č.j. HSOL-3114-2/2010. Poskytnutá informace tedy koresponduje s tím, co stěžovatel v bodě 3. své žádosti požadoval.

V bodě 5. žádosti požadoval stěžovatel, cit.: „*Informaci, zda byla v rámci projektu nebo realizace stavby komunikace řešena plocha pro otáčení vozidel (obratíště), případně v jaké formě a kde byla navržena*“.

Ve své odpovědi ze dne 26. 3. 2026 povinný subjekt k tomuto bodu žádosti mimo jiné uvedl, cit.: „*Projektová dokumentace, která byla schválena Magistrátem města Přerova, se odvolává na tuto českou státní normu. Zde je uvedeno: Obratíště se obvykle zřizují při délce slepé komunikace nad 100 m. V textové části „infrastruktura pro výstavbu RD Revoluční ulice, H.M.“ je uvedeno: Způsob řešení otáčení vozidel na slepé komunikaci: „pro otáčení osobních vozidel je na konci komunikace navrženo otáčecí místo v pojížděném vjezdu k pozemku par. č. 11, případně v dalších pojížděcích vjezdech. Nákladní vozidla pro odvoz komunálního odpadu, vozidla zimní údržby a podobně, budou zajíždět do slepé komunikace couváním s použitím signálního zařízení*“.

Stížnost stěžovatele ze dne 26. 3. 2026 a zaevidovaná obcí téhož dne pod č.j. 463/2026 se zabývá převážně tím, že považuje odpověď povinného subjektu za nedostatečnou a dle stěžovatelova tvrzení z ní nelze ověřit, zda byla stavba provedena a užívána v souladu s projektovou dokumentací a s podmínkami požární ochrany. Stěžovatel dále navrhuje nadřízenému orgánu, aby povinnému subjektu uložil poskytnout informace nad rámec toho, co bylo požadováno v žádosti ze dne 6. 2. 2026.

Nadřízený orgán považuje sdělení povinného subjektu k bodu 5. žádosti za výslovnou adekvátní odpověď na položenou otázku, a tedy řádné vyřízení tohoto bodu žádosti.

Nadřízený orgán považuje za vhodné se ještě nad rámec výše uvedeného vyjádřit k následující skutečnosti. Stěžovateli jde v jeho stížnosti o kvalitu poskytovaných informací a zřejmě nesouhlasí ani s faktickým provedením obratíště na řešené komunikaci. K tomu je ovšem třeba upozornit, že zákon o svobodném přístupu k informacím není ani nemůže být sám o sobě nástrojem pro nápravu domnělých či skutečných pochybení (nedostatků) v činnosti povinných subjektů. Jeho jediným smyslem a účelem je jednoduše řečeno poskytování informací coby zaznamenaných, a tedy existujících údajů (zpravidla dokumentů). Takto poskytnuté informace potom mohou maximálně sloužit jako podklad pro realizaci úkonů, které právní řád speciálně upravil za účelem nápravy vadných stavů.

Nadřízený orgán upozorňuje stěžovatele, že v rámci stížnostních námitek nelze rozšiřovat předmět původní žádosti a nadřízený orgán se dodatečnými dotazy proto v rámci tohoto řízení nemůže zabývat. Dotazy uvedené v posledním odstavci stížnosti ze dne 26. 3. 2026 by z uvedeného důvodu měly být řešeny formou nové žádosti o informace.

Nadřízený orgán s ohledem na výše uvedené shrnuje, že body 3. a 5. žádosti byly vyřízeny v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

Závěrem nadřízený orgán shrnuje, že po odpovědném posouzení celé záležitosti neshledal v postupu povinného subjektu žádné nejasnosti či nesrovnalosti, které by hovořily pro nezákonnost postupu povinného subjektu při vyřizování stěžovatelovy

žádosti. Nadřízený orgán dospěl k závěru, že stěžovateli se dostalo požadovaných informací, a postup povinného subjektu proto potvrdil.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím nelze odvolat.

Mgr. Šárka Calábková
vedoucí oddělení legislativy a dozoru

Rozdělovník:

1. stěžovatel;
2. povinný subjekt;
3. spis.